

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 września 2012 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu

Okręgowego z dnia 7 maja 2012 r. odmawiające przyjęcia wniosku o

sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 11 maja 2011 r.,

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie i wniosek M. W. przekazać do ponownego rozpoznania w Sądzie Okręgowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku M. W. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, jako złożonego po terminie określonym w art. 422 § 1 k.p.k.

Zarządzenie to zaskarżył skazany, który we wniesionym zażaleniu wskazał na obrazę art. 157 § 1 k.p.k., w jego uzupełnieniu zaś podniósł, że nie zgadza się z treścią skazującego go wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od treści zażalenia zaskarżone zarządzenie podlega uchyleniu, ponieważ jest dotknięte uchybieniem stanowiącym tzw.

bezwzględna przesłankę odwoławczą, wskazaną w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Z przepisu art. 40 § 3 k.p.k. wynika, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie skargi kasacyjnej, nie może orzekać co do tej skargi. W pełni ukształtowane i jednolite stanowisko Sądu Najwyższego (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 1995r., V KKN 325/96, OSNKW 1997, nr 9-10, poz. 71 i kolejne, publikowane w innych dostępnych publikatorach) nie pozostawia wątpliwości co do tego, że w pojęciu orzekania „co do kasacji” mieszczą się tak decyzje, które wprost rozstrzygają kwestię dopuszczalności kasacji, jak i takie, które pozostają w ścisłym związku z zagadnieniem dopuszczalności skargi. Wśród takich właśnie rozstrzygnięć mieści się zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem w celu wniesienia kasacji, bowiem decyzja ta *de facto* blokuje drogę do wniesienia kasacji (jej dopuszczalność), a następnie do jej merytorycznego rozpoznania.

Jak wynika z akt sprawy zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia opisanego wniosku wydała sędzia B. S., która uprzednio zasiadła w składzie Sądu Okręgowego, który wydał wyrok, co do którego z kolei złożono wymieniony wniosek.

W związku z powyższym, mając na uwadze, że zaskarżone zarządzenie wydała osoba wyłączona od orzekania z mocy prawa, Sąd Najwyższy obowiązany był rozstrzygnięcie to uchylić i wniosek M. W. przekazać do ponownego rozpoznania w innym składzie Sądu Okręgowego.